

Thiên Thương Nguyệt

Contents

Thiên Thương Nguyệt	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	16
6. Chương 6	19
7. Chương 7	23
8. Chương 8	24
9. Chương 9	25

Thiên Thương Nguyệt

Giới thiệu

Beta + Edit: EllieThế loại: đam mỹ võng du,BECâu chuyện kể về bé Luật vốn là một bé thụ và rất thích chơi game, nh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-thuong-nguyet>

1. Chương 1

Không có nhìn lầm đi.....

.....

.....

.....

Trúng súng vật.....

.....

.....

.....

Bộ dáng ta hiện tại.....

.....

.....

.....

Trời ạ, đây là chức nghiệp ẩn dấu người cho ta?!

Sau khi rời khỏi trò chơi, ta nhìn trần nhà không nói gì.

Cao hứng quay về mua khoản vòng du mới Thiên Thượng Nguyệt, vốn định rong ruổi bên trong một hồi, bây giờ rất tốt, hệ thống đưa cho một chức nghiệp ẩn dấu trứng sủng vật. Điều này làm cho ta dần dần thêm thế nào a.....

“Lưu Duật? Ta còn nghĩ người ở trong trò chơi”. Lão mẹ đẩy cửa vào.

“Có việc?”

“Ta và cha người ngày mai phải đi hưởng tuần trăng mật bên ngoài, người phải hảo hảo giữ nhà nga. Đây là sổ tiết kiệm, 10 vạn (100000) đủ rồi nga~”

Trên đầu ta lập tức ba lần hắc tuyến. “Mẹ, đây là tuần trăng mật lần thứ mấy a..... Còn nữa a, mặc kệ công ty?” nếu nhớ không lầm, là 21 lần đi..... Công ty sẽ không lần nữa giao lại cho Đình thúc đáng thương đi.....

“Ăn nha, dù cho tiểu Duật nghĩ như vậy. Ta đây ra ngoài trước”. Lão mẹ uốn éo uốn éo đi ra ngoài.

“Đúng rồi tiểu Duật~” trước khi đóng cửa đã tiến vào dò xét.

“Chuyện gì?”

“Quy củ Thần Vô gia người cũng đã biết, trở về xem ông nội đi”.

“Mẹ, ta không đi, hưởng hồ, một thế hệ Thần Vô gia này, không phải là muốn đem tên ta xóa đi?” Còn về làm cái gì, cũng là xem thường trên chộc người ta thôi. Hiện tại không phải tốt lắm sao, đỉnh ngọc này nọ, đã tốt lắm a.

“Tiểu Duật, thật sự không có vấn đề? Cho dù xóa tên, người vẫn là đứa nhỏ của Thần Vô gia, ta lo, ông nội sẽ.....”

“Không có việc gì đâu mẹ, ông nội sẽ tạm thời không động đến ta”. Trên mặc áo choàng, lão Ô Quy của đám Thần Vô gia kia còn không có can đảm đụng đến ta, mà ta ngẫu nhiên chỉ có thể giúp Linh làm chút chuyện.

“Vậy là tốt rồi”. Lão mẹ đóng cửa phòng lại.

Kỳ nghỉ của Linh lần này cho đến nửa năm, chỉ có điều, bình thường là 3 tháng sẽ kết thúc, gia khóa kia.....

“Tiểu Duật”. Đột nhiên video mở ra, không cần phải nói đều biết là Linh.

“Người không sợ ta đang có người ở đây?”

“Hi hi, ta có áo quang cảm khí ở video, cho nên tiểu Duật không cần lo lắng nga”. Bộ dạng của Linh, ông trời thật là uống công khi cho hấn một khuôn mặt đẹp trai.

“Tiểu Duật vào Thiên Thượng Nguyệt chưa?”

“Sao?” Tên này! Chắc chắn là không phải chuyện tốt. Ta nhìn hấn căng thẳng.

“Ta kính nhờ tiểu Duật nga~” Về mặt gian trá của Linh nở nụ cười, nhưng mà, không thể không đồng ý, nếu nghĩ đến cuộc sống hạnh phúc, chỉ có đồng ý.

“Nói đi”.

“Sau khi vào Thiên Thượng Nguyệt, giúp ta để ý một người, bên trong hấn tên là Tần Tu”.

“Chỉ cần để ý là được?”

“Thiên vị điểm hấn.” Ta không nên nói hết toàn bộ a, thật là.

“Linh sẽ không nợ người tình khác đi~” ta trên học Linh

“Coi như là vậy, tóm lại để ý điểm hấn, chiếu cố điểm hấn. Chào lão diều Duật xấu”.

Chiếu cố điểm hần.....Lần này ta còn muốn tìm người chiếu cố ta.....Một cái trứng sủng vật,ai sẽ chiếu cố ta a.....

“Ta sẽ ráng”. Không chiếu cố đừng trách ta,thật sự là ta cũng không có biện pháp a.

“Kìa,hảo hảo chơi nga,nhất định cho ngươi nửa năm giả lần này!” Linh nhìn ra tâm tư của ta.

“Ngươi nói,nửa năm,một ngày cũng không thể bớt!”

“Đã biết a,tiểu Duật,không cần keo kiệt như vậy a!”

“Ngươi cũng đâu phải ngày đầu quen biết ta.” Ta cũng đâu phải ngày đầu quen biết ngươi,nhất định cần phải bảo đảm mới chịu.

“Có điều,ta nói cho ngươi a,mỗi ngày rảnh rỗi ở nhà,đều rất nhàm chán a!” Biểu tình của Linh là nắm chắc không có biện pháp.

“Ta đồng ý”.

Thời gian một tháng trò chơi trôi qua,không ai có thể phát hiện ta là trứng sủng vật.Cho nên,bản thân đáng thương của ta ở trong bóng tối,cả ngày không hề thấy ánh mặt trời.Vì thế,luyện liền một kỹ năng dạ thị:mọi tình huống dưới phạm vi trong 1000 mét đều có thể thấy được rõ ràng.Kỹ năng không thể thăng cấp.

Mà tư liệu của ta,càng thêm buồn cười

Tính danh:không

Chủng tộc: dạ tộc (dạ: đêm)

Chức nghiệp: trứng sủng vật (chức nghiệp ẩn dấu duy nhất)

Máu: 100

Ma: 200

Thể: 9

Linh: 9

Mẫn: 9

Lực: 9

May mắn: 0

Mị lực: 0

Năng lực: 9

Kỹ năng:

(Kỹ năng bị động)dạ thị mọi tình huống trong phạm vi dưới 1000 mét đều có thể thấy được rõ ràng.Kỹ năng không thể thăng cấp.

(Kỹ năng chủ động)phi sủng vô thị trừ khi đồng ý,nếu không chủ nhân không thể xem xét tư liệu.

(Kỹ năng chủ động)giải ước đã được chủ nhân đồng ý,có thể giải được khế ước chủ sủng cùng chủ nhân.

(Kỹ năng chủ động)hồ bằng hoán hữu có thể đạt được 10% tỷ lệ trợ giúp của quái vật trong phạm vi 500 mét.Không nhìn cấp bậc của quái vật.Kỹ năng không thể thăng cấp.Thời gian làm lạnh kỹ năng: 2 giờ

(Kỹ năng chủ động)sát khán thuật có thể xem cấp bậc tên gọi chủng loại của người chơi hoặc quái vật,hạn chế không có cấp bậc.

Trang bị: không

Hạn chế không gian: vô hạn

Trước khi không nói là may mắn,mị lực 0 là chuyện,nghìn kỹ năng kia,đều là cái gì cùng cái gì a.....

“Tiểu dẫn dẫn.....Tiểu dẫn dẫn.....” Đúng rồi,ta quên nói,nơi mà ta ở bây giờ,là khu vực chiến đấu.Quái chung quanh đều kêu ta là tiểu dẫn dẫn.

(Dẫn: trứng)

“Hổ ca,có việc?”là con hổ quái cấp 50.

“Nghe nói hiện tại có người chơi nhận được thu sủng nhâm vụ.Mục tiêu chính là người!” Hổ kỳ quặc thở hổn hển nói.

Còn quên nói,thân là sủng vật,mà ta có thể cùng quái nói chuyện với nhau,công lý ở đâu,chỗ nào a!!!! (Tiểu Duật muốn điên mất rồi

~nga ha ha ha ha

)

Có điều,nó đều mang đến tin tức tốt,cuối cùng có thể không cần tiếp tục ngồi ở trong này.Nhưng là,nhiệm vụ lần này không biết là ai nhận,nếu như giở một thí sĩ nào đi ra,ta liền xong rồi.....

“Tiểu dẫn dẫn,bọn họ đến đây,người phải cẩn thận”.hổ quái nói ngay,chạy ra.

“Quả trứng chết tiệt kia tốt cùng ở đâu a!” cách đó không xa,có thanh âm truyền đến.

Người đến nhận ta a.Hảo chờ mong.

.....

.....

.....

Ngất,chờ mong cái mao a!

Có điều,nếu vẫn không ai đến nhận ta như nói,ta không phải là vẫn đều đều đứng ở đây.....

Hảo mâu thuẫn a.....

Nhưng kỳ thật,đến là có thể chơi đùa.....

.....

.....

.....

Ra về bây giờ có thể đùa cùng ta,cũng chỉ có một mình Linh mà thôi a.

“Lão Đại!Tới đây!” gia khóa âm ỉ hảo! Hóa ra lơ lên cũng lăm la lăm lét như thế.

“Tìm được rồi?” người này.....Ta dùng sát khán thuật với hắn.

Tấn tu?!Vậy mà lại trùng hợp như thế?!

Thật đúng là.....Không phản đối.....

“Quả nhiên là nhiệm vụ trứng sủng vật!Bất quá,sát khán thuật vô dụng?” Cái kia,đã quên nói,bởi sát khán thuật của tiểu dẫn dẫn là sát khán thuật đặc biệt,cho nên có thể phản kỹ năng sát khán.Nga ha ha ha ha

~Sát khán thuật? MM này,là một thích khách a,khó trách có sát khán thuật,có điều đội ngũ này đúng là kỳ quái,tổng cộng có 5 người,có 4 người máu ít,thật đúng là....Tổ hợp kỳ quái.

Một tế tự,một ma pháp sư,một đạo tặc,một thích khách,còn có Tấn Tu này là Kiếm Sĩ Cao Cấp.

“Trước hết là mang về giao cho nhiệm vụ đi”.

Ha ha,lần gió vương giả,khó trách sẽ bị Linh xem loại,bất quá Linh tựa hồ đã quên một chút,có được người của lần gió vương giả,tại sao lại cần ta chiếu cố.Hắn đã rất mạnh.

Liền xem,tương lai của người,sẽ mang đến cho ta dạng kinh hỉ gì.

2. Chương 2

Thật đúng là kinh hỉ a.

đạo tặc lăm la lăm lét tên là Thâu Biến Thiên Hạ,thích khách MM tên là Nại Lạc(xem chừng là rất mê cầu cầu),tề tự Thu Thủy Vô Gian là một suất ca ni,còn có hồng ma pháp sư Quý Ngang,là một gia khóa không đơn giản,đáng chú ý.

Sau khi mang ta trở về thành,bọn họ tìm được NPC nhiệm vụ.Là một bà ngoại đầu nhân.

“Bảo bối của Duẫn,các người mang đến gì?”ánh mắt mí của bà ngoại đầu nhân sau khi nghe được tiếng bước chân,mở mắt ra.

“Đúng vậy,tiền bối”. Tẫn Tu rất cung kính.Làm cho ta lắp bắp kinh hãi.Trò chơi này,còn có người cung kính với NPC như vậy thật là hiếm thấy.

“Dem cho ta xem”.

Thế là,ta từ tay Tẫn Tu chuyển đến tay bà ngoại đầu nhân.

“Người đến đây”. Bà ngoại đầu nhân hướng Tẫn Tu vẫy vẫy tay.

Tẫn Tu nghe lời liền tiến lên.

“Dem huyết của người nhỏ lên trên mặt”. Thảm,lấy máu nhận chủ?! Vận mệnh của ta không phải cứ như vậy mà được quyết định đi.

“Tiền bối?”

“Tiểu gia khóa này,chính là hy vọng cuối cùng của dạ tộc.Hy vọng người chiếu cố hẳn tốt”. Mắt của bà ngoại đầu nhân lộ ra vẻ mê mang.

“Được”

Song,một giọt máu nhỏ trên vỏ trứng của ta.

“Lấy máu nhận chủ thành công,thỉnh đặt tên sủng vật”.

“Từ từ”. Tẫn Tu đang chuẩn bị đặt tên cho ta thì bị bà ngoại đầu nhân đánh gãy. “Người trước đi ra”.

“Nga.” Về mặt tuy nghi hoặc,Tẫn Tu vẫn làm theo.

Ta hăng say nghe,cũng không tỉnh,thân thể đột nhiên biến nhẹ.Giống như lung lay.

Đây là?!

Tẫn Tu nhìn trứng lung lay hòa quang xanh thẫm,đứng ngốc.

“Giống như long phi long,giống như phượng phi phượng,thiên mệnh hẳn tên là Dạ.Đầu phượng,thân rồng,chính là Dạ tộc.”

“Mở mắt ra,nhìn ta xem,tiểu gia khóa của Dạ tộc”.

Là kêu ta,trong óc mới vừa tiến vào chen chúc không ít đồ vật này nọ,thật sự là không thoải mái.Bất quá,ta đã biết tên của bà ngoại đầu nhân, “Tề Không,đã lâu không gặp”.

“Ha ha,tự tiện nhận chủ cho ngài thật sự rất đúng là không dậy nổi”.

“Không sao.Ta tên Mặc Duật.”

[Đặt tên thành công]. Hóa ra sủng vật có thể đặt tên cho chính mình a. (Bởi vì người là đặc biệt rồi,nếu không thì sao có thể!)

“Xin chào,chủ nhân.” Hiện tại ta không thể biến ảo tính tình,chỉ có thể đánh thân thể của thú.

“Mặc Duật?”

“Đúng vậy”. Tần Tu bị dọa,còn có đồng bạn của hắn.Đáng tiếc thân thể hiện tại là thú,nở nụ cười có lẽ bọn họ cũng xem không tới,có lẽ còn có thể cảm thấy được chút quái dị.

“Tề Không.Đa tạ người đã đem ta từ trong bóng đêm vô tận gọi ra.” Nếu không phải bà ngoại đầu nhân tìm được người nhận nhiệm vụ,ta sợ là ở cái nơi kia tiếp tục ngốc đi,huống hồ,thân phận hiện tại của ta,ra về là nửa NPC.....Tính cái gì này?

“Mặc thượng khách khí,hy vọng con đường của ngài sau này sẽ vui vẻ”. Địa vị thân phận của Dạ tộc đúng là không phải cao bình thường,thế nhưng ngay cả cao nhân bà ngoại đầu nhân đều đối đãi lễ phép như vậy.Cuối cùng đây là chức nghiệp ẩn dấu hoàn hảo.Trừ bỏ là sủng vật của người chơi.....Nghĩ vậy có điểm buồn bực.....

“Tề Không,người kế thừa Dạ tộc tiền nhiệm,không có năng lực lưu lại gì?” ta bây giờ,trừ bỏ một sát khan thuật ngoài ra có điểm tác dụng,mặt khác dùng cái gì đều không được,thật sự là làm cho người ta khó chịu a.

“Mỗi người kế thừa dạ tộc đều có năng lực khác nhau,cần nhờ chính ngài lĩnh ngộ”. Bà ngoại đầu nhân vẻ mặt cười gian nhìn ta.

“Này gì.” Ta bây giờ,có thể lĩnh ngộ kỹ năng?Xem thuộc tính của ta?Nhìn không ra cái gì,đều là giá trị cao nhất,bất quá,tra cứu xem huyết ma tỉ lệ,thuật pháp phù hợp.

Như vậy,có thể thử xem vậy.

“Mặc thượng,tiểu lão nhân cáo lui,thỉnh ngài bảo trọng”.

“Tề Không cũng vậy.” Bà ngoại đầu nhân ra vẻ nhiệm vụ đã hoàn thành,tan biến tại chỗ.

“Trí năng AI của NPC hiện tại đều cao a”. Thâu Biến Thiên Hạ một bên cảm thán.

Trí năng NPC?Là nói ta?Thôi được,bây giờ,nói ra đi,ta mặt mũi cũng không đẹp,quan trọng là Linh nhất định sẽ biết,vẫn là,không nói đi.

“Mặc Duật,gọi người tiểu Duật không thành vấn đề đi?” Tần Tu đột nhiên hỏi.

“Được,chủ nhân”.

“Tiểu Duật có thể gọi tên ta”.

Chính là chờ người nói những lời này! “Tu.”

“Cái gì ta lại không thể xem tư liệu của tiểu Duật?”

Chung quy cũng hỏi a, “Đây là kỹ năng của ta.”

“Sủng vật cũng có loại kỹ năng này?” Năm người mắt to trừng mắt nhỏ nhìn ta.

“Đúng vậy,ta thật xin lỗi,kỹ năng hiện tại của ta cái gì cũng không giúp được người,cần tự mình lĩnh ngộ.” Trước tiên sáng tỏ cho người.Dù sao một người chỉ có thể nhận một con sủng vật,nhận ta,người cũng không thể nhận lại.

“Không việc gì.”

“Tốt lắm,lão Đại,tiểu Duật hiện tại mới cấp một,trước tiên chúng ta đem nó luyện cấp lên đi.” Thu Thủy Vô Gian này giờ không nói gì đột nhiên nhéo nhéo cánh ta. “Bộ dáng của tiểu Duật thật đúng là quái.”

Ta cũng không muốn,được không.

“Trước tiên bổ sung vật phẩm thuốc độc,Truyện Tổng Trận tập hợp.”

“Al của tiểu Duật rất cao đi.” Khi mua thuốc,Tu đột nhiên hỏi.

“Có quan hệ gì?” Sao lại hỏi cái này?

“Không có gì,chính là cảm thấy tiểu Duật rất giống tiểu hài tử của loài người.” Tu cười nói.

Tiểu hài tử?!

Tần Tu! Đừng làm cho ta biết thân phận của ngươi trong hiện thực,cẩn thận ông nội ta đi bắt ngươi. “Đúng đó.” Ta hừ một tiếng.

“Sinh khí?”

“Không có.Đúng rồi,thương lượng việc này với ngươi.” Ta đột nhiên nghĩ đến một đại sự.

“Cái gì?”

“Không qua đồng ý của ta,có thể hay không không đem ta bỏ vào không gian sủng vật đi?” Đúng vậy,chính là chuyện này,mỗi sủng vật đều có một không gian sủng vật.Cái nơi này,đánh chết ta đều không vào.

“Này a,ta hiện tại sẽ không đem tiểu Duật thu hồi?” Tu cười,cười ta nghĩ biển hắc.

“Ta biết hiện tại ngươi có sủng vật rất ít,như vậy ta sẽ mang đến cho ngươi không ít phiền toái,bất quá,trong không gian sủng vật thật sự rất khó chịu.” Ta không phải không nói để ý ngươi (ngươi hiện tại có thể gọi người?!Trùng trùng,không nghĩ bị biển liền một bên đi!Đã biết...), “Hơn nữa,sau khi chờ ta cấp 100,ta có thể biến ảo thành người.” Cho ta lên tới cấp 100 sớm một chút sẽ không có chuyện gì.

“Được.Yên tâm,sẽ không đem ngươi đi thu hồi”. Tu có chút dăm chiêu.

Hiện tại ta bất chấp hắc suy nghĩ cái gì,không đem ta thu vào đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là tốt nhất,ai làm cho ta hiện tại là sủng vật hắc là chủ nhân.

“Tiểu Duật.....”

“Ân?” Lại có việc gì?

“Ta sẽ nhanh chóng đem ngươi lên cấp 100”.

Thật sự là người tốt gì đâu. “Ân.”

“Lão Đại!Nơi này!”ở bên cạnh Truyện Tổng Trộn người tấp nập,thanh âm của Thâu Biến Thiên Hạ thật đúng là không phải lớn bình thường.Rất muốn nói là ta không biết hắc.Hình tượng thú hiện tại là hoàn hảo.

“Tu.”

“Ân?”

“Hắc vẫn đều như vậy?” Ta nghĩ ta thấy trên đầu Tu ba đường hắc tuyến.

“Thói quen là tốt rồi,tiểu Duật.”

“Nga.”

Sau khi tổ đội hảo,chúng ta thông qua Truyện Tổng Trộn rơi vào khu tay mới.

“Tu?” Sao lại đến khu tay mới?

“Nơi cấp bậc cao,tiểu Duật không có kinh nghiệm”. Tu hướng ta giải thích.

Khó trách người nhanh cấp 100 còn tới loại nơi này.

“Nga,thời gian Tu như vậy.....” Thật sự là ngưỡng ngừng,hiện tại dĩ nhiên là bị người mang cấp giống nhau cái MM.

“Không có việc gì,tiểu Nại cũng muốn thu thập thổ mao.” Tu an ủi ta, “Hơn nữa qua cấp 10 là có thể đổi địa phương rất nhanh.”

“Quý Ngang!!Không được dùng hỏa thiêu!!Thỏ mao của ta!!!” Cách đó không xa nhìn thấy Nại Lạc bởi vì kích động,lại nhìn xem vẻ mặt cười gian của Quý Ngang,ta cảm giác ta tựa hồ bị rơi vào hội của những giảo hoạt.

“Tiểu Nại!Phong độ phong độ!Người chính là một nữ hài tử!” thật đúng là một người khuấy động của gia khóa.Biểu tình Quý Ngang thay đổi thành một chút gian trá.

“Tiểu Nại sẽ không nổi trận lôi đình đi?”

“Không sao,đã gặp nhiều lần.” Tu vẫn cười.

“Nhưng mà,tiểu Nại không lôi đình sẽ không có hứng thú nha.” Ta nghiêm trang nói.Cũng không tin người không bực bội!

“Tiểu Duật.....” hắc hắc

ôi chao,quả nhiên ra hắc tuyến

“Ân?” Ta hồn nhiên đối khát nhìn Tu.

“Không thể học thói xấu của Quý Ngang.” Tu bắt đầu dĩ.

“Học cái xấu cái gì?” Tế tự nhàn nhã vô sự cuối cùng sát lại vào.

“Vô Gian,đừng cho Quý Ngang đem tiểu Nại bực bội....” Tu xoa thái dương.

“Yên tâm,lão Đại,Quý Ngang biết.Có điều lão Đại,người không đánh sao?” Tế tự đại nhân lại bắt đầu ra vẻ chú ý đánh cánh ta.Phải cẩn thận chút.

Đem cánh thu lại.Ta nhìn tế tự đại nhân buồn bực vì quỹ kế toán tính bị phá vỡ.

Chú ý tới ta cùng tế tự đại nhân động chạm nhau trong lúc đó,Tu lại thở dài.

“Tu.” Ta kéo kéo mái tóc bạc của Tu.

“Thở dài nhiều sẽ biến thành ông già.” Về mặt vô tội tức chết người.

“Tiểu Duật,người thật sự biến thành kẻ xấu.”

“Này,còn có a,Tu,ta dường như lên cấp 10 rồi,có phải hay không có thể đi rồi a?” biểu tình càng thêm vô tội

“Tiểu Nại,Quý Ngang,Thiên Hạ,thu đội.” Tu ra vẻ không có khí lực biến ta này..

3. Chương 3

“Tu.Cấp bậc hiện tại của người có phải hay không rất cao a?” không biết nhân vật trong Thiên Thượng Nguyệt tốc độ thăng cấp mau bao nhiêu,bất quá,xem một mảng lớn ánh mắt hâm mộ xung quanh,cấp bậc bọn họ hẳn là rất cao.

“Lão Đại hiện tại chính là người đứng hai lần NO.1 của hàng thứ bảng cùng bảng giá trị năng lực.

“Ôi chao ta cũng buồn bực,bên trong với cái đội ngũ này,cấp bậc mỗi ngày của người liên giảm rất nhiều.” Ta phát hiện bị Tu ôm trong ngực rêu rao khắp nơi như vật rất nguy hiểm.Chung quanh rất nhiều “Quang”

~“.....Ân.....” Thiên Hạ cười gượng,về mặt tức giận nhìn ta, “”Không biết đạo tặc rất khó thăng cấp a,một người lại đánh quái không được,chỉ có thể đánh tổ đội.”

Thời điểm ta còn muốn nói chút gì đó,chỉ nghe một tiếng ‘Cô’, “Tu,đói bụng.” Ta ngượng ngùng nhìn về mặt biểu tình kỳ quái của Tu. “Mỗi ngày ngay cả đi đường trong thành còn té ngã,các người còn có Tu,không cần dùng cái loại biểu tình kỳ quái này nhìn ta được không.” Ta là sủng vật,ta vô tội nhất,lại bị chủ nhân

bỏ đói,bị chủ nhân xem như vật phẩm đem ra cho người ta xem,bây giờ còn bị chủ nhân dùng ánh mắt hung tợn lườm thật không dám động.

“Đúng lúc,nhiệm vụ lần này xong,lão Đại còn không mời khách,liền tới Tụ Tiên Lâu đi.” Tế tự đại nhân vẻ mặt cười gian nhìn ta, “Tiểu Duật,Tụ Tiên Lâu gì đó ăn ngon lắm nga.”

“Có phải hay không rất nhiều tiền a?” Ta hướng Tu của ta ôm.

“Không.” Ngón tay của Tu đúng là không thành thật,ta biết lòng ta sờ rất xuôi,rất nhẵn,nhưng là không cần sờ suốt đi.

“Nga,kia không nên đi.”

“Vì cái gì?”

“Cấp độ thức ăn ăn ngon cùng giả cả là có quan hệ trực tiếp,các người không biết?” càng đắt tiền càng ăn ngon,nếu Tụ Tiên Lâu gì đó không quý,thì không thể ăn lâu.

“Tiểu Duật,Tụ Tiên Lâu gì đó là quý nhất,bất quá lão Đại nhà ngươi có tiền,cho nên không quý.” Âm thanh xa lạ từ trên đầu truyền đến,ta ngẩng đầu “Gay?”

âm

âm

âm

Sau mấy tiếng,truyền đến âm thanh của Quý Ngang, “Tiểu Duật,hắn là nam nhân hàng thật giá thật.”

Ta nhìn Tu,hắn cũng vẻ mặt cười khổ nhìn ta.

“Tiểu Duật.....” Thời điểm gay nam còn muốn nói tiếp cái gì đó,ta đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

“Mặc Duật.”

“Dát?”

“Kêu ta Mặc Duật.” Tiểu Duật không phải cho người kêu.

“Không thể kêu tiểu Duật sao?” gay nam nhìn ta đáng thương hề hề.

“Đói bụng,Tu.” Vừa đói vừa buồn ngủ,cẩn thận ta tố cáo các người ngược đãi sủng vật.

“Cũng sắp đến Tụ Tiên Lâu rồi.” Tu vẻ mặt bất đắc dĩ.Yêu nam bên cạnh cũng phát ra áp suất thấp, “Người là nhiệm vụ thưởng cho của Tu?”

“Hệ thống không phải cũng mở ra hệ thống sủng vật sao,còn hoài nghi quá làm cái gì?” Bộ dáng của Tu,thật đúng là biểu tình cái gì đó của nhân cấp cái gì đó a~~ thích!

“Ta có bàn ở Tụ Tiên Lâu,mọi người cùng đi?”

“Tu,hắn đã no rồi,còn muốn ăn nữa làm gì a?” Hảo chán ghét a!!!!

“Tiểu Duật sao biết Diễn no rồi vậy?” Vẻ mặt tiểu Nại không có hảo ý cười.

“”Rõ ràng đã đủ độ no.....” dưới không cần ta giải quyết nữa đi.

“Người đúng là Al nhân tạo?” Nam nhân tóc đen bên cạnh xem kịch vui được một đoạn thời gian dài cuối cùng nói chen vào.

“Người đúng là người?”

“Tu,tiểu gia khóa này Al rất cao.” Nam nhân tóc đen bất đắc dĩ + bất đắc dĩ.

“Tiểu Duật không phải đói bụng sao,chúng ta tới rồi.” Tu dừng lại ở trước cửa một trà lâu.

“Tụ Tiên Lâu không phải không cho phép mang sủng vật vào sao?” Gay nam cuối cùng tìm được cơ hội đả kích ra,vẻ mặt đắc ý cười.Đáng tiếc.....

“Vị khách quan này,thỉnh vào trong!” NPC tiểu nhị nhiệt tình nghênh đón Tu vào cửa.

“Uy,sao chiêu đãi có một mình hân a!” có người kháng nghị.

“Vị này chính là chủ nhân ‘Dạ’,các người có thể cùng hân vào?” bộ dạng NPC khinh người,thật đúng là làm cho người ta.....Ân.....Không đúng,làm cho sùng thích a!

Địa vị của Dạ tộc ở Thiên Thượng Nguyệt không phải thường,cho nên.....

“Địa vị tiểu Duật,đến tột cùng là cao bao nhiêu a?” Tiểu Nại bị đá kích một chút.Gay nam cũng khó chịu nhìn ta.

“Tiểu nhị,chủ nhân ta phải ở gian khách quý.” Đói a đói a

“Thỉnh ‘Dạ’ yên tâm,lập tức liền chuẩn bị đồ ăn ngon.Khách quan nơi này thỉnh.” NPC tiểu nhị hướng Tu cúi đầu nói.

Sau khi ngồi xuống gian khách quý,ta nghỉ,đại hội thẩm vấn ta bắt đầu rồi.

“Tiểu Duật người.....”

“Ngay từ đầu các người nên ý thức được loài của ta không giống nhau.” Vùi vào lòng ngực Tu,há mồm hưởng thụ đãi ngộ cơm đến,rất thích a~~ “Sủng vật bình thường sẽ làm Kiếm Thánh được tôn kính như vậy?” Ta nói tin giựt gân.

“Người nói,NPC nhiệm vụ kia là Kiếm Thánh?!” Thiên Hạ vừa mới đưa một miếng thịt vào miệng thì bị kinh hãi đến rơi xuống.

“Hàng ngày,không được lãng phí thịt!” Ta bắt mắt nhìn hân. “Tu không đói sao?” vẫn uy ta.

“Không sao.” Lại một miếng thịt vệt đưa bên miệng.

“Tu,gay nam cùng nam nhân tóc đen gì đó lại ở đây a?” sau khi ăn một nửa,ta mới phát hiện hai nhân vật chướng mắt.

“Gay nam?!Nam nhân tóc đen?!” Tiểu Nại bọn họ toàn bộ cười.

“Tu?”

“Gay nam là Diễn Kĩ,nam nhân tóc đen là Khuê Hâm.” Tu nghiêm trang nói làm cho người ta tức chết.

“Tiểu Duật,” Tắt tự đại nhân cuối cùng cũng cười xong,khẩu khí trở lại bình thường, “Gay nam trong miệng người chính là vị trí thứ hai trong bảng năng lực,nam nhân tóc đen chính là vị trí thứ sáu trong bảng năng lực.

“Lợi hại thế sao?Không giống a?”

“Ta,ta nghĩ ta muốn bóp chết tiểu gia khóa nhà các người!” Gay nam nghiêng răng nghiêng lợi.Đại khái là tức giận đến thất điên bát đảo.

“Tiểu gia khóa đáng yêu như vậy,người bỏ được?” Nam nhân tóc đen cười hì hì nhìn ta,thẳng đem cả người ta sợ hãi,chui vào trong lòng ngực Tu.

“Nói nhảm nhiều vậy,Diễn Kĩ,Khue Hâm,các người có ý đồ gì nên đến đây.” Cuối cùng bước vào chủ đề chính.

“Chúng ta chính là vì tiểu gia khóa đến đây.Người biết nó khiến cho Thiên Thượng Nguyệt có bao nhiêu oanh động lớn.” Gay nam bộ dáng đứng đắn,xem chừng,gia khóa của đám bằng hữu Tu này không đơn giản gì đâu.

“Ta không hiểu lắm ý tứ người.” Tu,vẫn trang,tất cả mọi người hiểu được.

“Người hân là biết,bốn tay của song quyền nan.” Nam nhân tóc đen làm rõ.

“Thành lập công hội,đây mới là mục đích của các người.”

“Đúng vậy.”

“Cũng tốt,như vật tiểu Duật an toàn không ít.Bất quá,lấy thể lực của chúng ta trước mắt,vẫn còn BOSS hơn cấp 200.”

“Chuyện này không thành vấn đề,danh vọng của Tu đủ rồi?”

“Được rồi.”

“Mấy ngày nay,ta với Hâm cùng các người tổ đột với nhau rất tốt.”

.....Ta nghe được cái gì,gay nam đáng ghét cùng nam nhân tóc đen xin cùng với chúng ta?Bất quá,không thể cự tuyệt a,Tu nói phải xây dựng công hội,hai người bọn họ sẽ không thể thiếu,thực lực,dù sao vẫn là hàng đầu.

“Tiểu Duật không phản đối?” Tu vẽ mặt ngạc nhiên nhìn ta.

“Năng lực bọn họ rất mạnh.” Chỉ cần có điểm ấy,ta sẽ không phản đối.Bất quá máu chốt hiện tại vẫn là.....

“Tu,ta muốn ăn XX,XX,XXX,XXX,XX,XX.....” liên tiếp báo tên nhiều đồ ăn.Tiểu Nại,Thiên Hạ,Vô Gian cùng Quý Ngang lập tức phản ứng rồi đại chiến đoạt đồ ăn.

“Thiên Hạ,tay người trộm mau như vậy làm gì!”

“Tiểu Nại!Đó là của ta!”

“Vô Gian,người thế nào lại dùng kỹ năng?!” phụ trợ kỹ năng của tế tự,vẫn có điều,so với khủng bố.....

“Quý Ngang!Không cần đoạt trong bát ta!”

“A!Tiểu Duật,móng vuốt của người!”

“Tu!Ta muốn ăn XX!”

.....

.....

.....

4. Chương 4

“Không nghĩ tới mục tiêu tiếp cận lại mau như thế,có điều,ta hiện tại,đúng là rác rưởi.Nói như vậy,đừng nói chính ta không tiếp nhận được,đến lúc đó nhờ ra Tần Tu có phiền toái gì,ta lại không giúp được,Linh nhất định sẽ tách ta ra làm đôi.” Thật sự muốn luyện thêm.Tần Tu logout,ta hoàn hảo không bị ảnh hưởng.

Trước hết linh ngộ Hỏa Nguyên Tổ Chi Tâm rồi nói sau.Có vẻ như mỗi thể hệ của ‘Dạ’ đều có thể linh ngộ tới bảy Nguyên Tổ Chi Tâm.Ta hẳn là không kém như vật,một loại đều không linh ngộ được.

Chủ yếu linh ngộ Hỏa Nguyên Tổ Chi Tâm,sẽ phải đến Hỏa Diệm Sơn.Truyện Tổng Trận phải có tiền,ta không có tiền.Bản thân cũng chỉ có thể bay qua.

Có vẻ như bay đã lâu,đến lúc đó đừng để bị gió can mới được.

“Ta bay qua đồng bằng,bay qua thảo nguyên,bay qua núi cao,bay qua sông.....” Giọng ca cất lên có thể nào nổi bật,ta chú ý dọa nạt loài chim đang bay trên trời,ta uống phí là một thể hệ thần thú a.

A?!Thần thú?! Thảm,đừng nói là ngay cả linh hồn ta đều bị đồng hóa thành thú đi..... Đến lúc đó cũng phân thành một đồng số liệu.

Đang cảm thán,địa điểm cần tới đã tới rồi.

.....

.....

.....

Hỏa Diệm Sơn.....Hỏa Diệm Sơn thật đúng là danh phó kì thật(*).Ta anh tuấn tiêu sái,uy phong bát diện,phích lịch vô địch(**),sẽ không bị nướng thành thịt khô đi.....

(*)Danh phó kì thật: giống như tên gọi.

(**)Anh tuấn tiêu sái: khôi ngô phóng khoáng; uy phong bát diện:oai phong lẫm liệt; phích lịch vô địch: sét đánh vô song.

Bất quá,trí nhớ được truyền vào cho thấy,không đi vào cũng đừng nghĩ là muốn lĩnh ngộ Hỏa Nguyên Tổ Chi Tâm.Ta tại sao lại thảm như vật a.....

Ngọc Hoàng đại đế phù hộ,Quan Thế Âm phù hộ,Phật tổ phù hộ,các thần tiên ~~~ ngàn vạn lần phù hộ cho ta a

(Ellie:chỉ là một trò chơi,đâu cần làm quá vậy +__+)

Da đầu kiên quyết,ta chui vào giữ ngọn lửa bùng mạnh mẽ.

Đau quá!

Ta hoảng sợ phát hiện,thật sự sẽ chết!

Hỏa Diệm Sơn này vốn là trung tâm của lửa lợi hại nhất của Thần Hỏa.Nếu như ta không phải là thần thú cùng với nó ngang bằng nhau,sợ là vừa tiến vào liền bị biến thành bụi.

Nhưng ta kiểu này,cũng chống đỡ không được bao lâu.

Thời gian!Thời gian!

Tập trung tư tưởng! Tĩnh tâm! Duy trì hô hấp ôn hòa!

Tỉ mỉ đích xác hỏa! Tỉ mỉ đích xác hỏa!

.....

.....

.....

Đáng chết,hỏa chi chân lý.....

.....

.....

.....

Độc ác cùng nhiệt liệt!

Nhiệt tình cùng vô tình!

Đồng thời thiêu đốt hết thủy sinh tồn,nhưng cũng mang theo sinh mệnh mới.....

.....

.....

.....

Hơn nữa,không chỉ có chuyện này! Còn có cái gì đó.....

“Ô.....Hừ.....” Máu từ miệng chảy ra.....

Quả nhiên,không thể chống đỡ,phải treo mất,dĩ nhiên là bị lửa thiêu chết,thật sự là không cam lòng! Ý thức muốn mơ hồ,sau khi Tu log in,chỉ mong là không mất ta.....

“Năng lực của lửa,điểm quan trọng nhất là gì?”

Trong chốn u minh tăm tối,tựa hồ có một thanh âm hỏi.

Điểm quan trọng nhất.....

Chết rồi sau đó hồi sinh! (Ellie: câu này không chắc chắn đúng!)

[Chúc mừng người chơi Mặc Duật,thành công lĩnh ngộ Hỏa Nguyên Tố Chi Tâm.]

Vậy mà không chết?!

Thầm nghĩ quá lạ một tiếng,ta bay khỏi Hỏa Diệm Sơn,lại không biết,phía sau,Hỏa Diệm Sơn biến thành một con phượng hoàng lửa,nhìn chăm chú ta đang rời xa.

“A nga,màu sắc của lông ta tại sao lại thay đổi?” Nhìn một thân lông đỏ bị thiêu cháy,ta không khỏi trợn mắt,không phải là mỗi lần lĩnh ngộ Hỏa Nguyên Tố Chi Tâm,lông sẽ biến thành một màu khác đi.

Quên đi,mặc kệ nó,trước tiên nhìn xem có hay không có nhiều kỹ năng gì!

Hỏa Nguyên Tố Chi Tâm: phạm vi công kích lớn nhất hiện tại đơn thể,gia trị thương tổn ma pháp 100,cố định.Cấp bậc hiện tại: cấp 1.

Ha ha, có ý nghĩa,phạm vi công kích lớn nhất hiện tại,đúng là có ý nghĩa,sau khi cấp bậc kỹ năng cao,có thể công kích quần thể.Hơn nữa,thương tổn của đơn thể chỉ là cố định 100 thương tổn,như vậy cho đến thời hạn,không phải à có thể cố định hơn một ngàn thương tổn..Quả nhiên là đại nạn bất tử,tất có hậu phúc(***) a.

(***) Đại nạn bất tử,tất có hậu phúc: gặp tai nạn lớn mà không chết thì sau đó sẽ gặp nhiều may mắn.

Tu bọn họ không log in,tức tiên ta có thể log out tắm rửa cái,ăn bữa cơm,thả lỏng.Trước khi bọn họ rời đi có nói phải đợi 8 giờ sáng ngày mai log in.Dựa theo thời gian đối lập của Thiên Thượng Nguyệt với hiện thực 1:6,ta có thể log out sau 7 giờ mấy,còn có thể chợp mắt một lát.

Ấn,tính vậy đi.

“Tiểu Duật~~” Ta vừa mới logout còn chưa lấy lại tinh thần thì cùng lúc đó tiếng của lão mẹ liền vang lên.

“Chuyện gì?” một,ta không đem gương phóng tới lò vi ba trong bếp, hai,ta không cosplay nếu không muốn chết sớm vì lão ba thân ái, ba,không ngược đãi địa vị của nhà chúng ta cao hơn so với con chuột JJ của ta, bốn,không có đem con chồn tưởng là hồ ly mang về nhà như lần trước, năm,không.....

Đang lúc ta còn miên man suy nghĩ,tiếng lão mẹ lại vang, “Tiệc sinh nhật của cha nuôi người sắp bắt đầu rồi,người còn không nhanh lên a!”

Tiệc sinh nhật của cha nuôi?!

Hôm nay là ngày 12?!

Sau một trận lặng yên,chỉ nghe một trận ‘Lách cách lách cách’.

“Tiểu Duật,người muốn tạo phản a!” Lão mẹ dưới lầu ‘hung ác’ kháng nghị ta.

“Đến đây!” Trời ạ,ta thiếu chút nữa quên hôm nay là sinh nhật cha nuôi,khá tốt,không tồi.

“Tiểu Duật,ta đi thôi.” Ta từ trong tay lão mẹ nhận hộp quà tặng,biết điều nên không hỏi nhiều.Cha nuôi,ba mẹ còn có lão mẹ,quan hệ phức tạp của ba người lúc đó vẫn là không nên tham gia vào nhiều thì tốt hơn.

“Kia mẹ,ta đi thôi.”

“Đúng rồi Tiểu Duật,cha nuôi người cũng là.....”

“Ta biết,sẽ có chừng mực.” Sau khi ta đánh gãy đi một đoạn lời nói nghe nhiều đến thuộc lòng của lão mẹ,chạy trốn đi mất.

Tiệc sinh nhật a,là một nơi phiền phức.

Với danh tiếng địa vị của cha nuôi,sợ ở đây tòa là mấy lão cáo già.Thật sự là chán ghét nơi này,nhưng mà lại không thể không đi.

Sau khi miên man suy nghĩ dọc đường,tài xế dừng xe lại. “Tới rồi,tiểu thiếu gia.”

“Cảm ơn,bác Trần,ngươi về trước đi.”

“Nhưng mà dặn dò của phu nhân.....”

“Không sao.”

“Vâng,tiểu thiếu gia.”

Sau khi bước vào hội trường hoa lệ,ta tìm thân ảnh của cha nuôi khắp nơi,sau khi nhiệm vụ hoàn thành,là có thể lui tới một bên.

A,cái gì?

Ngươi hỏi nhiệm vụ của ta là gì a.

Ngốc a,nhiệm vụ của ta đương nhiên là đem quà tặng đưa đi a,đưa xong không phải là không có việc gì sao.

“Tiểu thiếu gia,ngài tới rồi!” lúc ta đang nhìn xung quanh,một thanh âm quen thuộc xuất hiện bên tai.

“Lý thúc,cha nuôi đâu?” mục tiêu của nhiệm vụ?

“Lão gia đang cùng vài vị khách nói chuyện,người có muốn đi xem đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia trước không?” Lý thúc quả nhiên là hiểu ta.

“Ân,cảm ơn Lý thúc.”

“Tiểu thiếu gia,tiệc lần này chính là của người Hữu thần vô gia,người nên.....” Lý thúc không nói gì nữa,đối với chúng ta có thể hiểu được chuyện này.

“Lý thúc yên tâm đi,ta không phải tiểu hài tử,nên nhẫn nhịn,nên có phong độ,ta có.” Tại sao luôn xem ta như là tiểu hài tử a,bực mình.

“Ngọc phu nhân,nàng?”

“Lý thúc,ngươi hỏi nhiều qua nga.” Ta lấy ngữ điệu thoải mái ám chỉ Lý thúc đang thất lễ.

“Ân?Đúng vậy.”

“Quan tâm sẽ loạn a,Lý thúc.” Quan hệ tình yêu tay ba,một mình ngài như vật,tốt nhất là không nên nhúng tay vào.

“Đúng vậy,tiểu thiếu gia.Ta mang ngài đi gặp đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia.” Lý thúc hồi phục lại bình thường là một quân gia phong độ của một đại gia tộc.

“Đại ca,nhị ca.” Theo hướng chỉ dẫn của Lý thúc rời đi,ta rất dễ dàng tìm được đại ca cùng nhị ca.

“Tiểu Duật đến đây a.Chúng ta mới vừa hỏi tại sao lại không thấy tiểu Duật đâu,đúng là mới nhắc Tào Tháo,Tào Tháo tới liền.” Đại ca cười hì hì đi lên đón tiếp.Nhị ca vẫn là khuôn mặt cứng đờ như lúc trước từng gặp.

“Nhị ca,sao ta đến đây ngươi cũng không đưa ra một khuôn mặt tươi cười a.” Khóc,từ trước tới này nhị ca luôn đưa ra một bộ mặt tươi cười,bây giờ ngay cả điểm đặc biệt ấy cũng không có.

“Tiểu Duật,nhị ca ngươi trong lòng buồn phiền,đừng có giận hấn,ân?” vẻ mặt đại ca thần bí nhìn ta.

“Ân?Nga.” hiểu rõ gật gật đầu,hiếm có a,cũng có lúc trong lòng nhị ca buồn phiền,có điều chung quy vẫn cảm thấy đại ca cười có điểm âm hiểm a.

“Duật,đừng nghe đại ca nói vậy,ta không sao.” Nhị ca miễn cưỡng cho ta một khuôn mặt tươi cười.

“Trần Trần xảy ra chuyện gì?” Ta tiến lên,nhẹ nhàng ôm nhị ca,chỉ có hai chúng ta mới gọi được tên hấn.

“Không có gì nga, Duật, không cần lo lắng. Đúng rồi, nghe nói người bây giờ đang chơi Thiên Thượng Nguyệt?”
Sắc mặt Trần Trần giống như có điểm tốt lên?

“Ân, nói ra không được cười ta nga, chức nghiệp hiện tại của ta là sủng vật.” Hết thấy, ta thân nhất chính là Trần Trần, thích nhất cũng là Trần Trần, mọi người trong nhà không biết đến chuyện này, Trần Trần có thể biết, cho nên, nói cho y, ta có gì là không đúng.

“Sủng vật?” Trần Trần vẫn như trước đem ta ôm vào trong ngực.

“Ân nha, chủng tộc của ta là Dạ tộc, chức nghiệp là trứng sủng vật, kết quả hiện tại là sủng vật của người ta. Bực muốn chết

” Trần Trần vẫn là tốt nhất, có thể làm nũng a

“Duật làm sủng vật của ai?” Vòng tay của Trần Trần sao lại nhanh như vậy?? Có điều, tóc Trần Trần vẫn là trơn mượt như trước, ta cười trộm.

“Tần Tu. Trần Trần có chơi Thiên Thượng Nguyệt? Biết tên hần không?” Ta nhớ cấp bậc Tần Tu xem như rất cao, Trần Trần hẳn là có nghe nói qua tên hần.

“Ân, biết, cao thủ thứ nhất của Thiên Thượng Nguyệt.” Trong lòng Trần Trần, thật thoải mái nga, muốn ngủ

“Trần Trần ở trong kêu cái gì a? Ta có thể đi tìm Trần Trần.” Quyền lợi sủng vật của ta rất là lớn, sủng vật của người ta không thể rời khỏi người chủ nhân, ta lại có thể.

“Trần Sĩ. Duật ở bên trong có thể rời khỏi người chủ nhân?”

“Tên của Trần Trần lạ quá nga. Người ta là sủng vật đặc biệt, được hưởng đặc quyền!” Ta phát hiện lúc ta ở bên người Trần Trần, ta thật sự giống như tiểu hài tử, nhưng mà, thói quen, có điều giờ sửa, hơn nữa, mắt chột lớn nhất là, ta cả thấy như vậy cũng tốt lắm.

“Nga. Nếu phiền, nhớ đi Ngọc Lưu thành tìm ta.” Trần Trần cười, cảm thấy tò mò quá nha.

“Ân. Ngọc Lưu, tên chính xác?”

“Ân. Thật muốn trông thấy bộ dáng của Duật bên trong!” Thanh âm Trần Trần nén cười. Có điều, không thấy bực bội.

“Trần Trần.....”

“Tốt lắm, nên đi nhìn xem ba ba.” Trần Trần đứng dậy, kéo ta bên người.

“Các người tình chàng ý thiếp xong rồi?” Ngẩng đầu liền thấy vẻ mặt tươi cười trên ghẹo của đại ca.

“Đại ca, người ghen tị?” nói lầm bầm, ngồi chờ chết không phải phong cách của ta, nếu Trần Trần nói lời này, có thể tha thứ, nếu đại ca người nói, như vậy, ta đi tiêu!

“Ân ân, đúng vậy, người sao có thể cùng với tiểu Trần tốt như vậy!” Đại ca tiếp chiêu.

“Vô nghĩa, Trần Trần là của ta, cái gì không thể tốt như vậy!” Lời vừa ra khỏi miệng, ta cũng lấp bắp kinh hãi. Thời điểm gì, ta đã muốn đem sự tồn tại của Trần Trần độc chiếm?

“Đại ca, Duật, nếu không đi, ba ba sẽ nổi giận.” Trần Trần đến hòa giải

thật đáng tiếc nga

~“Tiểu Trần, người tại sao luôn thiên vị tiểu tử này!” Ta vẻ mặt đắc ý trốn sau lưng Trần Trần hướng đại ca là mặt quỷ. Rồi theo thói quen nhìn vẻ mặt Trần Trần bất đắc dĩ cười sủng nịch.

“Đại ca, tên dê điên nhà người hưng phấn đủ rồi chưa?” vẻ mặt chết người của Trần Trần nhìn đại ca, hắc hắc

đại ca sợ nhất là Trần Trần như thế

“Tiểu Trần!” Đại ca thấp giọng hô một câu kháng nghị, rồi nhìn vẻ mặt chết người của Trần Trần mà công lực âm thanh từ từ tiêu tan.

5. Chương 5

“Ba ba”

“Cha nuôi.” Ta theo sau mặt Trần Trần thí(rầm) điên thí điên.

“Tiểu Duật đến đây a,mẹ ngươi đâu?” Cha nuôi không thấy lão mẹ,có vẻ như không vui.

“Lão mẹ hôm nay có việc.Cha ôi,lão mẹ cảm thấy chính bản thân nên xin lỗi lão ba.Cha nuôi trà trộn trong thương trường nhiều năm như vậy,hắn không thể không nghe ra NGỤ ý của ta đi.”

“Đúng.....Ta biết.Tiểu Duật có quà gì cho cha nuôi a?” không kém cáo già,sắc mặt biến công phu mười thành mười.

“Ân.” Ta đem một hộp quà lớn đưa cho cha nuôi.Lão mẹ ơi,ngươi lần này là muốn giải quyết rõ ràng cái gì.....

Ta kéo kéo tay Trần Trần,cho y một biểu tình bất an.

“Ba ba,ta cùng Duật đi trước.” Trần Trần cung kính nói.

“Đi đi.Duẩn Trần đừng ăn hiếp tiểu Duật a.” Ý của cha nuôi là gì? Trần Trần cho tới bây giờ cũng không hề ăn hiếp ta a.

“Biết,ba ba.” Ngay sau đó,ta đưa ánh mắt phức tạp nhìn cha còn đại cả thì vẻ mặt vui sướng khi thấy người gặp họa,bị Trần Trần kéo đi khỏi hội trường.

“Trần Trần?” Tại sao lại mang ta đến phòng ngươi? (bí mật hẹn hò trong một phòng XDDD)

“Duật,trò chơi vui không?” Trần Trần ôm ta ngồi trên đùi hắn.

“Cũng được.” Trần Trần sao lại hỏi chuyện này? Ta có điểm bất an.

Nhẹ nhàng ma sát tóc ta,Trần Trần cười nói, “Duật mà được thật là không tồi.Có gặp được người cảm thấy hứng thú không a?”

“Ân,” Ta hưng phấn, “Chính là tên Tẫn Tu đem ta đi thu làm sủng vật a.” Trần Trần sẽ không ghen đi.....

“Duật thích hắn?” Trên mặt Trần Trần rõ ràng viết ‘Ngươi mà rung động,ta liền đem ngươi ăn luôn’.

“Trần Trần,Duật thích ngươi nhất nga.” Tuy là ta hứng thú với hắn,có thể hứng thú này không phải là hứng thú kia.

Trần cười khê,làm cả người ta phát lạnh, “Nói cách khác,Duật vẫn thích hắn?”

“Ta không biết.ta chỉ biết ta sẽ đối với một mình Trần Trần như vậy.” Cái gì mà hôm nay không nên làm rõ chứ.Duật hứa hẹn với Trần Trần cái gì a,giống như trước không phải cũng tốt lắm sao.

“Khi nào vào trong Thiên Thượng Nguyệt?” Trần Trần chuyển đề tài.

“4 giờ trở lại.” Ta phải lên trước bọn Tẫn Tu trước 1 giờ mới tốt.

“Ta đi tìm ngươi,ngươi ở đâu?”

“Tự Tiên lâu.” Đó là nơi mà bọn Tẫn Tu logout.

“Sau khi login nhớ ở đó chờ ta,biết chưa?” Trần Trần cười uy hiếp.

“Ân.” Nhược điểm chính là ta chỉ có đồng ý.

“Duật,phải nhớ là ngươi nói đó,không thể bỏ ta mà đi nga.” Thanh âm Trần Trần rất nhẹ,làm cho ta cảm thấy không an tâm.

Đó là chuyện lúc còn nhỏ đáp ứng chuyện của Trần Trần

“Duật thích ta sao?”

“Thích,Duật thích nhất là Trần Trần!”

“Kia,Duật nhớ là không được bỏ rơi Trần Trần nga!”

“Ân!”

Thế là,ta liền bị Trần Trần lừa gạt như vậy.

Kỳ thật,ở một chỗ cả đời cùng Trần Trần,cũng không phải không tốt gì,Trần Trần vẫn cưng chiều ta,điểm ấy ta xác định.Đối với người không xác định chính là,lúc làm chuyện đó,ta sẽ không gạt bỏ Trần Trần.

“Duật suy nghĩ gì vậy?” Trần Trần khẽ hôn ánh mắt ta.

“Nghĩ,chúng ta ở cùng một chỗ như thế này không có gì là không tốt.” Đối với Trần Trần,luôn bất tri bất giác(*) đem sự thật nói ra.

(*) Bất tri bất giác: không có ý thức.

“Phải.” Như sở liệu của ta,Trần Trần nghe xong lời này rất vui vẻ. “Người Thần Vô gia,còn tìm người không?” Sợ hãi đề tài thứ hai của hôm nay.Trần Trần đang sợ?

“Không,Trần Trần yên tâm,Ta sẽ không khôi phục Vô gia,bọn họ không thể bắt ta trở về.Linh đã che đậy ta.” Ta an ủi nói.

“Người vẫn còn cùng Linh cáo già kia cùng nhau a.” Tiếng nói Trần Trần bắt đầu dĩ.

“Bản thân Trần Trần cũng là hồ ly,còn nói người ta!” Ta lui vào trong lòng Trần Trần,chôn vùi vào trong lòng ngực,thật ấm áp.

“A,Duật không thích con hồ ly như ta?”

“Không có chuyện đó.” Nói nói chuyện này,sợ là hôm nay không thể đi.

“Ân.”

Thế là,Trần Trần lại không nói chuyện,ta cũng khéo léo chôn vào trong lòng ngực hắn.

.....

.....

.....

“Duật,về đi.” Vào lúc ta đang thiếp đi,Trần Trần vỗ nhẹ nhẹ ta.

“Ân.” Ta mơ mơ màng màng gật gật đầu,đứng dậy,tóc xuôi xuôi,đầu cũng rõ ràng minh bạch.

“Ta ở Tụ Tiên lâu chờ người.”

“Ân.”

Ôi chao~~ Trần Trần nhất định ở Tụ Tiên lâu chờ ta,lần này tuyệt đối muộn,nhất định là bị Trần Trần mắng chết.

Sau khi đạt được Hỏa Nguyên Tổ Chi Tâm,ta ở một nơi gần Hỏa Diệm Sơn logout.Cho nên chỗ login chắc chắn là không ở Tụ Tiên lâu,cho nên,dám chắc là muộn,bởi vậy,sẽ bị Trần Trần mắng.

Cuối cùng cũng bay đến,ta bay muốn chết,đầu chui vào Tụ Tiên lâu,cũng không để ý người chơi trong lâu ánh mắt lộ vẻ kỳ quái,liền hướng tới một chỗ ngồi ở lâu,tâm tình kém cỏi của Trần Trần thả ra,đánh tới.

“Duật?” Trần Trần tiếp cận ta,về mặt quái dị nhìn ta,về mặt hứng trước đó đều tan biến.

“Ân,Trần Trần,giận?” Chủ động vẫn là điểm tốt,bằng không nói,lấy cá tính yêu mang hận của Trần Trần,ta sợ sẽ không được sống dễ chịu đây.

“Từ từ nói sau.” Tuần Tuần ở giữa phòng,ôm lấy ta,đi lên lầu,để lại một người hai mắt trợn hốc mồm.

“Tốt lắm,sau khi bàn xong,báo cáo thế nào.” Trần Trần đóng cửa,làm đổ chén nước,đem ta đặt lên bàn,lặng lặng nhìn ta.

Khóc,cái dạng này của Trần Trần thật là khủng khiếp..... “Kỳ thật,Tấn Tu bọn họ đều ở đây mà log out,nhưng mà,sau khi ta chờ bọn hắn log out,ta đi ra ngoài làm nhiệm vụ,” chắc là có thể kêu là nhiệm vụ đi,dù sao thiếu chút nữa vẫn là treo mà thôi..... “Như vậy,ta không biết nơi khác,đành phải cho Trần Trần ở đây chờ ta.” Báo cáo xong rồi,dạng Trần Trần sao vẫn là vẻ mặt chết người?Tại sao đối với a đều vậy a!

“Trước đó tại sao không cùng ta nói rõ ràng?” Trần Trần nhìn ta nửa ngày,cuối cùng nói.

“Nếu cùng ngươi nói,ngươi nhất định sẽ bắt ta ở tại chỗ không thể cử động,rồi bản thân đi tìm ta.” Trần Trần nhất định sẽ làm vậy!

“Cho nên ngươi nói cho ta biết,làm ta phải ở đây chờ?” Trần Trần hình như càng ngày càng phát hỏa,ôi chao.....Ta nói sai cái gì rồi?

“Ân.” Khóc rồi,Trần Trần hung dữ như vậy để làm gì a.

“Duật,ngươi biết sai rồi không?”

“Không biết.” Ta ủy khuất,nếu cái dạng Trần Trần này có thể xem ra lời nói của ta đang ủy khuất.

“Duật ngươi muốn ta bắt ngươi xử lý như thế nào mới tốt ” Trần Trần thở dài,sau đó không nói gì,chính là bắt đắc dĩ nhìn ta.

“Thực xin lỗi,Trần Trần,không tức giận được không?” Dù sao cũng là ta sai,tuy nói không biết là làm sao lại sai,nhưng mà Trần Trần cho rằng lời nói của ta là sai,chắc là sai lầm của ta rồi.

“Duật không biết tại sao lại sai sao,còn muốn giải thích gì?”

“Dù sao cũng đúng là lỗi của Duật,Trần Trần không giận được không?” Khóc,chỉ có ở trước mặt ngươi ta mới có thể ăn nói khép nép vậy.Bất quả,cũng chỉ có thể là Trần Trần này.

“Được,không giận.” Trần Trần bắt đắc dĩ cộng thêm bắt đắc dĩ nhìn ta,vậy sau tiếp tục bắt đắc dĩ.

“Đúng rồi Trần Trần,nói cho ngươi việc này a.Tấn Tu bọn họ đều cho ta là NPC.” Nói xong,Trần Trần tiến gần.

“Nói cách khác,chỉ có ta mới biết ngươi là người chơi?” Về mặt Trần Trần sung sướng.

“Đúng rồi đúng rồi.” Biết ta đối với ngươi có bao nhiêu đối đãi đặc biệt đi.

“Như vậy,Duật,ta cùng đi với ngươi.” Về mặt Trần Trần nghiêm túc,hắn cũng không nghĩ là muốn bảo bối nhà mình bị người ta cướp đi.

“Nhưng mà,sao có thể nói cho Tấn Tu bọn họ?” Thật phiền toái a,ta cũng muốn cùng Trần Trần một chỗ a,nhưng.....

“Chuyện này Trần Trần yên tâm,ta sẽ noi.” Trần Trần rất chắc chắn nói.Không chắc chắn cũng phải chắc chắn,bảo bối quan trọng nhất,mặt khác không được đứng gần.

“Nga.” Đưa cho Trần Trần nói,nhất định là không thành vấn đề.

Giải quyết sự tình?

Giải quyết..

Thế là,ta lại nhớ tới lòng ngực của Trần Trần.

“Trần Trần,đi xuống ăn cái gì có được không?Tấn Tu bọn họ sẽ nhanh vào.” Trần Trần giải quyết chuyện tình,sẽ giải quyết chuyện của ta.Lần trước sau khi rời đi Tụ Tiên lâu,ta không ném qua vật gì trong trò chơi,nhanh chết đói.

“Duật, giá trị đôi nhiều hay ít?” Trần Trần lo lắng nhìn ta, xem ra y muốn nổi lên, sủng vật trong trò chơi không có tiền, vì vấn đề này nên không thể mua gì để ăn.

“Nhanh đến cuối.” Vừa mới bay trên đường trong thời gian dài, liền nhìn thấy bản mặt chết người của người với ta, muốn ăn cũng không dám.

“Sao không nói sớm?” Trần Trần muốn nổi giận.

“Không dám.....” Ta nhỏ giọng nói, một bên ủy khuất chịu đựng người tàn bạo kia.

“Chúng ta xuống.” Trần Trần ôm lấy ta, nhanh chóng bình thường đi xuống lầu.

“Tiểu Duật?!” Còn chưa phản ứng lại, chỉ thấy vài người chạy khỏi ghế lô bên cạnh.

Thảm, Tần Tu bọn họ login trước.

“Duật, bọn họ là?” Trần Trần lo lắng nhìn tới vài người, lách mình dao động.

“Người là ai? Ôm tiểu Duật làm gì?” Quý Ngang vừa sợ vừa giận nhìn Trần Trần.

“Bằng hữu của Duật.” Bốn chữ đơn giản của Trần Trần, hơn nữa ta cũng gật đầu, làm cho lời nói của Quý Ngang bọn họ dừng lại.

“Tên.” Trên lô ghế, vẻ mặt Tần Tu cũng không hờn giận.

“Trần Sĩ.” Trần Trần không chút khó khăn nhìn Tần Tu.

hắn là của ta.

nực cười! Tiểu Duật là sủng vật của ta!

Sủng vật của người thì sao! Tiểu Duật chính là người của ta!

Người của người?

Hồng hét! Trần Trần phát hiện chính mình nói lộ ra hết, cau mi đẹp lại đúng, hắn là chúc vu(**) của ta. Người không thể đoạt!

(**) chúc vu: người gắn liền.

Chúc vu của người?! Tiểu Duật.....không phải là NPC! Tần Tu đột nhiên hừ lạnh một tiếng, nhiệt độ trong lô ghế đột nhiên giảm xuống 20 độ.

“Nói cho rõ, Duật căn bản không phải là trí năng NPC mà các người nghĩ.”

“Quả nhiên.” Tần Tu cười lạnh.

“Cái gì?” Tiểu Nại bọn họ bất khả tư nghị(***) nhìn ta đang chứa trong lòng Trần Trần.

(***) Bất khả tư nghị: không thể tưởng tượng nổi.

“Trần Trần?! Nói cái gì?”

6. Chương 6

“Giấu mãi, bọn họ rồi cũng sẽ biết.” Trần Trần xoa cổ ta an ủi.

Có phải cổ động vật đều là vị trí mẫn cảm không a? Ta buồn bực rút cổ lại, tiếp tục hưởng thụ.

“Vậy tính sao?” Ngạch... Tu lại bắt đầu nói những câu ta nghe không hiểu, hai người kia, trước đó không phải là dùng tán gẫu mật suốt đi.

“Ta có lời thề ưng thuận của Duật,người,có không?” Trần Trần cao ngạo nhìn Tu,biểu tình này làm ta cảm thấy bất an.

“Không cần thử thách tính nhẫn nại của ta,hơn nữa,người cũng biết tiểu Duật là người nói được thì làm được.” Tu cười lạnh tiếng,rồi nhìn về phía ta. “Nếu không đoán sai,người cùng Linh có quan hệ.Hơn nữa,gia khóa kia có nhân người phải lưu ý ta,ân?”

“Đúng.” Tích cách thật sự đã hiện rõ ra? Quả nhiên không làm ta thất vọng.

“Như vậy,người sẽ nhắm theo lời nói của Linh mà làm,đúng không?” Tu từng bước ép sát.

“Đúng.” Ta không thích nói dối,cho nên,nói thật cho người biết, “Nhưng mà,ta sẽ không làm thương tổn Trần Trần,hắn là nhất.” Đây mới là trọng điểm.

“Người thật đúng là không để cho người ta hy vọng.” Tu bắt đầu dĩ nộ cười.

“Việc cho người hy vọng này,không cần thiết.” Trần Trần gấp miếng đồ ăn đưa đến bên miệng ta,như thế,ta rất phối hợp một ngụm ăn luôn.

“Người sẽ không sợ ta.....”

“Người sẽ không!” Ta đột nhiên xác định.

“Người như thế liền khẳng định?” Tu cười,nụ cười lần này làm ta nhìn thấy ghê người.Bởi vì nụ cười này,trong tình thế bắt buộc đã lâu mới có.

“Duật hẳn cũng không nói là không chắc chắn.” Trần Trần rất tin tưởng ta.Đáng tiếc lúc này,ta không dám chắc có thể trốn khỏi lòng bàn tay của hắn,làm sao đây,Trần Trần.....

“Như vậy,hỏi tiểu Duật một chút,trả lời của hắn có chắc chắn hay không?” Tu tiếp tục cười,vẫn là nụ cười của tình thế bắt buộc,Trần Trần cười,ôm chặt cánh tay ta.

“Ta,không có.” Sau khi ta chưa sót nói lời này,ta có loại cảm giác muốn khóc.Nam nhân này,quá nguy hiểm,đã vượt qua dự đoán của ta.Ta nên làm sao đây.....

“Ta có.” Về mặt của Trần Trần làm lòng ta kinh hãi,loại vẻ mặt này,chỉ có lần ta rời khỏi Thần Vô gia,mới nhìn thấy trên mặt Trần Trần.Lần đó,Trần Trần giết hết cao thủ mà Thần Vô gia phát ra,tổng cộng có một trăm ba mươi tám người.

“Trần Trần.....”Không cần.....

“Ta không có hứng thú với cạnh tranh công bằng,biết không,tiểu Duật?” Tu ôn nhu nói,rõ ràng là muốn hù chết người.

“Ta cũng vậy.”

Thật là,tạ sai lại trên tiêu chuẩn nhất định,ta đến tột cùng,chọc phiền toái về thế nào..... “Thực xin lỗi,Trần Trần.” Cho người chọc vào phiền toái lớn như thế.

“Không sao.Ta sẽ giải quyết,Duật cứ yên tâm là được rồi.” Trần Trần không có hiểu lầm ý của ta,ta biết y sẽ không hiểu lầm.

“Ăn ý từ đó tới nay,là người ta bại bởi phương diện của Trần Trần.” Ta cười,con cháu Ngọc gia,không phải vô dụng như vậy.

“Thủ hạ của Linh,quả nhiên không dễ đối phó,nếu như là với người,ta tuyệt đối có thể đến với người,người tin không?” Nụ cười ham máu tàn khốc,Tu,thân phận chân chính của người rất cuộc là gì?

“Tin.” Ta bắt đầu dĩ,nhưng,không có biện pháp,trực giác nói cho ta biết,ta chỉ có thể lựa chọn tin lời nói của hắn,ta nghĩ,Trần Trần cũng có loại trực giác này. “Nhưng mà người sẽ không làm vậy.”

“Vì cái gì?” Ta biết là ta mạo hiểm,ta nói càng nhiều càng có thể khiến hắn hứng thú,nhưng mà,không có biện pháp.

“Bởi vì,ta hiện tại không đáng,không đáng cho người đi đắc tội Ngọc gia cùng Mục gia.” Ta chưa có chứng kiến hết,người còn chưa xác định ta có đáng giá hay không mà đi đắc tội với hai đại gia tộc.

“Thông minh,nhưng người cũng biết,ta đối với người càng ngày càng thấy hứng thú.”

“Chúng ta,còn có thể có lựa chọn khác?” Trần Trần nở nụ cười lãnh khốc.Có điều khá là tốt,vẫn còn lý trí,Trần Trần vẫn biết không thể để cho ta đưa đến phiền toái lớn cho Mục gia.

“Chính xác là không có.” Ta nên nghĩ xem tiểu Duật có bao nhiêu giá trị lớn,còn có người,Mục Duẫn Trần,con thứ hai của Mục gia.

“Có thể để sau không?” ta cười,có điều,Trần Trần đại khái đã nhìn ra tâm tình ta không tốt.

“Có thể” Hiếm thấy,Trần Trần cùng Tu đạt được nhận thức chung.

“Có đang giá hay không,chính người xem là được.” Ta nhìn nhìn Tu,lại nhìn nhìn Trần Trần, “Trần Trần,đổi bụng.”

“Thực xin lỗi.” Xé miếng thịt,Trần Trần đau lòng nhìn ta. Cãi nhau cùng gia hỏa kia,mà lại quên đi tiểu Duật còn chưa ăn cơm.

“Tiểu Duật,mấy ngày nay chuyên tâm luyện cấp đi,tất cả chúng ta đều chờ người sau khi lên tới cấp 100 rồi nói.” Tu cho thời hạn.

“Có thể.” Trần Trần cũng nhận.

Trong thời gian rất ngắn,ta lần lượt lĩnh ngộ bốn hệ ma pháp Nguyên Tố Thủy,Phong,Thổ.Thời gian nhanh như người ta chép miệng.Đáng tiếc duy nhất là,bởi vì tâm lý xuất phát từ trốn tránh,cấp bậc của ta thăng rất chậm,tuy nói là chậm,chỉ có cấp 80.Mà Trần Trần cùng Tu đã tới cấp 130.Nếu không phải vì thời gian bắt buộc mà chuyên môn giúp ta thăng cấp,chỉ sợ hai người đã tới cấp 150.Phong phú nữa,Trần Trần cùng Tu luôn vững vàng chiếm cứ hai vị trí xếp loại đầu của bảng.Theo sát sau đó là Diễn Kỉ cùng Khuê Hâm.

“Duật,cấp bao nhiêu?” Trần Trần cười,đi tới hướng ta.

Ồi chào,nhóm gia hỏa này chia đều là cấp 120,thực lực đúng là biến thái,sát quái tể trư(*) dường như là cấp 90. “Cấp 82.”Hiện tại,một ngày nhiều nhất là có thể thăng 5 cấp,thăng cấp kinh nghiệm đúng là thừa biến thái.Nhưng mà so với lúc trước chơi đùa với tiền bạc trò chơi,hiện tại đi thăng cấp kinh nghiệm cũng ít đi.

“Đúng là,chỉ thăng hai cấp a.Hôm nay xem ra có thể trên 86.” Biểu tình của Trần Trần thoát nhìn rất là hy vọng ta nhanh đến cấp 100.Nhưng mà Trần Trần người không phát hiện ra thân phận của Tu.....Người của Dược Vương Cốc thời xưa,gia tộc chúng ta thời đại hiện nay mới có thể nổi lên.Cho dù là liên hợp Linh,Ngọc gia,Mục gia,cho dù là Thần Vô gia chịu ra tay,cũng không chắc chắn có thể chống lại Dược Vương Cốc,huống chi,Dược Vương Cốc là gia tộc mà tất cả các thế gia không muốn đi đắc tội.

Cho nên,đến lúc đó,ta và người lúc đó,chỉ sợ là phải chết.

“Trần Trần.....”

“Ta biết ý của Duật,nhưng,trốn tránh ánh sáng là vô ích,chúng ta chung quy cũng có thời điểm phải đối mặt,mặc kệ lúc nào,ta đều đứng chung một chỗ cùng người.” Vô luận giá phải trả là gì.....

“Dược Vương Cốc.....gia tộc thần bí từ xưa a.....” Trần Trần,đây không phải là trước kia chống cự lại Thần Vô gia.

Gặp phải Dược Vương Cốc,liên thích thú,là địch của tất cả giới quân sự cổ.Chúng ta,không thể trêu vào,Mục gia,không thể trêu vào,Ngọc gia,không thể trêu vào.Chúng ta chờ đợi,nói không chừng.....

“Duật,kết quả xấu nhất cũng chỉ là chết mà thôi,hắn,không phải là đề tiện đến mức lấy hai gia tộc chúng ta làm táng mạng để uy hiếp,cho nên,không cần lo lắng.Huống hồ,Duật người,cũng không phải thuộc loại người tốt gì.” Trần Trần cười cười,đem ta từ trên nhánh cây ôm xuống dưới.

“Ha ha, nguyên lai Trần Trần đã nghĩ rõ như vậy a.” Ta đáp ứng, vĩnh viễn sẽ không rời người mà đi, cho nên, nếu ta phải chết, cũng chỉ có thể kéo người đi cùng. Mà Trần Trần, người nhất định sẽ giải quyết giống như ý ta vậy.

“Đang nói chuyện gì vậy, vui vẻ thế?” Tu cũng tách khỏi đàn quái, đi đến hướng chúng ta.

“Nghĩ, nếu ta thật sự chọn Trần Trần, người có hay không giết chúng ta.” Ta cười, mặt không biến sắc. Mặt kệ những người khác mặt đột nhiên biến đen sau khi nghe được.

“Không.” Tu trả lời, vượt qua dự kiến của ta cùng Trần Trần. Nếu trả lời như thế, chỉ sợ.....

Ta có loại cảm giác không tốt, dù sao vẫn cảm thấy được dưới lời nói của Tu, sợ là sẽ làm ta cùng Trần Trần càng thêm buồn bực, cũng càng thêm.....

“Bởi vì, ta phát hiện, nguyên lai, Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú.” Tu cười, nhưng mà nụ cười này, làm cho ta cùng Trần Trần đều đánh một cái rùng mình.

“Ta thực giết mình, người nói ra loại này, dĩ nhiên là cốt chủ đương nhiệm của Dược Vương Cốc.” Dược Vương Cốc, xưa nay là người nổi tiếng trong giới quân sự cổ, mà Tu hẳn.....

“Xem ra, tiểu Duật cùng Trần Trần rất rõ thân phận của ta a. Nhưng mà, ta như vậy, tại sao không thể là cốt chủ đương nhiệm của Dược Vương Cốc?”

“Dược Vương Cốc, vốn dĩ là người có lòng nhân ái, nhưng mà tính tình của người như vậy là gì?” Trần Trần cũng rất là nghi hoặc.

“Bởi vì...ta thích.” Tu cười cho qua lệ. Xem ra lời nói của Trần Trần có kích thích đến hắn a, trong nháy mắt sắc mặt vừa rồi biến thành rất khó coi, tuy rằng hiện tại đã biến trở về nguyên dạng.

Trần Trần có thể là đã nhận ra, “Ta biết.”

Quả nhiên.

“Tiểu Duật thăng cấp nhiều?” Tu chuyển đề tài.

“82.” Ta rất là buồn bực thăng thật mau a, có thể chậm một chút chứ.

“Nhanh a, rất muốn nhìn bộ dáng của tiểu Duật một chút lúc biến thành người.” Tu nâng một bên tay, một loạt ma pháp phóng ra đánh vào một đàn quái cách đó không xa rớt xuống, như thế, kinh nghiệm của ta dài ra một đoạn.

“Thật là lợi hại a, lão Đại.” Thiên Hạ hưng phấn cười, cũng chỉ có loại người thần kinh như hắn mới không phát hiện không khí của ba người chúng ta lúc đó thật quỷ dị, hèn chi còn trội hơn cả nói.

“Thiên Hạ, đánh quái của người, ít nói nhảm.” Tiểu Nại nắm thời cơ gõ lên não của người đưa chuột! Vô gian bên cạnh bất đắc dĩ nở nụ cười, xem ra, đội hữu như vậy, bình thường phiền toái mà bọn Vô Gian rước lấy cũng không ít đâu.

“Uy, đánh đau như vật làm gì!” Bộ dạng Thiên Hạ vẫn có điểm không rõ tình huống, mà bên cạnh, sắc mặt Tu vẫn giống như thường lệ, không biến hóa gì, nhưng mà, xung quanh càng ngày càng lạnh.

“Trần Trần, sao lạnh như vậy a?” Xem ra, nếu ta không nói cho Trần Trần, Thiên Hạ hôm nay thật sự rất là không may.

Quý Ngạn bọn họ cảm kích nhìn ta. Bộ dáng gay cùng nam nhân tóc đen cũng là vẻ mặt người thật lý trí.

“Rất lạnh sao?” Trần Trần khó hiểu.

Trần Trần ngu ngốc, thời khắc máu chốt còn rớt dây xích. Bất quá, Trần Trần vốn dĩ cũng là người lãnh khốc, cho nên, hắn là, có thể, đại khái, có lẽ, hoặc là, không cảm giác áp suất thấp quanh thân Tu.

Ta đổ mồ hôi lạnh, cái dạng hiện tại của ta có thể nói...

“Tiểu Duật, không cần giả bộ. Người bản lĩnh giả bộ như vậy cũng không phải là cao minh đâu.” Tu nở nụ cười, không khí lạnh quanh mình không có. Cuối cùng cũng có thể không cần đổ mồ hôi lạnh.

“Đúng a đúng a.” Ta bắt mãi lời nói của Tu,tuy hấn nói cũng không có sai cái gì.

“Tu,ngủ ngơi đủ rồi chưa?” Trần Trần hướng đàn quái đang đi đến.Xem ra nói luân phiên như vậy đã xong,cả thể nhả tức giận ra.

“Ha ha,Trần ghen tị?Cũng tốt,cấp bậc của tiểu Duật phải thăng,không thể lãng phí thời gian.” Tu cố ý xuyên tạc ý của Trần trần,có điều,tính của Trần Trần,cũng không thể xoi mói tốt tới vậy.

Quả nhiên,Trần Trần cái gì cũng không nói,nhưng mà vùi đầu đánh quá,có điều,xuống tay có chút tàn nhẫn....

7. Chương 7

Được rồi,ta thừa nhận hiện tại ta rất đau đầu về quan hệ với Tu,bá đạo,ân hù,đầu ta không có kiên cường,không có can đảm,đến yếu đuối,được rồi,người ta bỏ qua yếu đuối,người phải có biện pháp a.....

Tóm lại tình huống hiện tại,làm cho ta có điểm không muốn đối mặt.Nhưng mà Trần Trần ở đó,hơn hết khai đi nha. (bất tỉnh,hơn hết khai báo,dùng từ này sao,ôi chao

)

Hơn nữa,ta hiện tại,sau khi làm xong nhiệm vụ cấp 100 của súng vật,là có thể chính thức biến hình,chuyện này cũng thật thích,thời khác lật bài đã đến rồi. (hắc hắc

muốn nhìn bộ dáng sau khi biến thân của tiểu Duật?? Đợi lát nữa đi ~~ không cho người xem ~~)

Đau đầu a.

Ta nằm ở trên giường,trợn mắt nhìn trần nhà,trong óc loạn thành một đoàn.

“Lưu Duật

” Thanh âm lão mẹ từ dưới lầu truyền đến,lúc này có vẻ đặc biệt chói tai.

“Ta đây,có chuyện gì!” Có điểm cảm tức khi từ trên giường leo lên,ta đi qua cửa nhìn xuống phía dưới.

“Duẩn Trần có điện thoại tìm người nga,hấn nói có điện cho người,sao không bắt máy?”

Sao lại không bắt máy.Nếu ta bắt máy,còn có thể có ngày lành sao?Đầu lại bùng nổ,Trần Trần là người biết rõ gây ra cái gì,sao lại như thế.....Yên tâm.....

“Lưu Duật ~ sao không nói lời nào?”

“Ân.....Nga,ta sẽ gọi điện liên hệ với Trần Trần.” Quả nhiên a,vẫn là trốn không thoát.

“Duật,tại sao lại nhiều ngày chưa lên,ta điện cho người lại không bắt máy,nếu không ba ba nói không thể tùy tiện đến nhà người quấy rầy người cùng mẹ nuôi,ta đã sớm đi!” Mới vừa đăng nhập,liền thấy Trần Trần hé ra vẻ mặt sắp điên mất.

“Thực xin lỗi,ta.....” Ta xin lỗi,kỳ thật cũng không biết nên nói cái gì để làm Trần Trần nguôi giận.

“Tốt lắm,tiểu Duật nếu đã xuất hiện,sẽ không truy cứu nữa.” Lúc này,Tu đột nhiên xuất hiện,thay ta giải vây.

“Duật?” Sắc mặt Trần Trần không thay đổi,nếu không nghe Tu nói,nhìn sắc mặt của Tu,đang nhìn Trần Trần vô động vụ trung,rất nhanh biến đổi.Đáng tiếc,ta không để ở trong lòng.Nếu để ở trong lòng,chỉ sợ sau đó,cũng sẽ không biết là loại tình huống này.

“Thực xin lỗi,đối với người ta không biết phải làm sao mới tốt,Trần Trần,ta rất sợ.” Nếu nói nhiều như vậy,người cũng có thể hiểu được đi.

“Ta biết.” Sắc mặt Trần Trần tối sầm lại,cái gì cũng không nói.

“Tốt lắm, chúng ta nên đem tiểu Duật làm xong nhiệm vụ biến hình.” Thời điểm gì Tu, dự định thay đổi thành người thiện lương? Ta kỳ quái nhìn Tu. Rồi mới đột nhiên phát hiện, trong mắt hắn, đã không thấy rõ được mê luyện như trước.

Là cái gì cải biến hắn?

“Ân. Đi thôi, Duật.” Trần Trần ôm lấy ta, đi tới hướng sừng vật biến hình chuyên dụng.

Nếu cảm giác của ta không lầm, như vậy, Trần Trần hẳn là đang trốn tránh Tu. Khoảng thời gian ta không ở trong này, bọn họ đã phát sinh chuyện gì, vẫn là, câu nói kia của Tu bởi vì ta phát hiện, nguyên lai, Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú.

Nếu lời nói thật sự là dạng này, ta có thể nhầm lẫn lớn lắm.

“Trần Trần, người, không bị gì đi.....” Ta do dự, những lời nói này phải chăng không thích hợp. (Đã nói ra, còn do dự có hay không thích hợp ~ ân ân ~ ngẫu nhiên vợ con Duật đầu biến ngọc, đều là ngẫu nhiên sai, ngẫu nhiên muốn đi đối diện hoài niệm qua~~)

“.....Duật nghĩ ta bị chuyện gì?” Trần Trần quay đầu lại cười, làm cho ta cảm thấy có điểm không được tự nhiên. Có thể hiện tại ta không muốn nghĩ nhiều về điều gì.

“Không phải a, nhưng mà cảm thấy người có điểm không thoải mái.” Ta nói ra băn khoăn của ta. Hơn nữa, nếu nói Trần Trần, vẫn là cùng ý nói tốt, từ nhỏ đến lớn, ta không có một lần nói dối hay giấu diếm ý.

“Đúng là, Duật vẫn là nghĩ quá nhiều a.” Trần Trần cười, rồi đẩy cửa lớn của sở biến hình, nhưng mà Tu phía sau vẫn nhìn chúng ta cười. (Cảm thấy Tu Tu là người rất có lời, ôi chao, kiểu nào, hắn nói cũng không mệt)

“Nga.” Như vậy a, Trần Trần nói như vậy liền như vậy mà tốt, nếu ý nghĩ không muốn nói, ta cũng không ép ý nói trừ phi ta không muốn sống.

“Tiểu Duật, người cảm thấy người cùng Trần, là quan hệ gì?” Tu đột nhiên hỏi làm ta không kịp xử lý vấn đề.

“Quan hệ a, đương nhiên là người yêu a.” Sau khi đáp ứng Trần Trần cả đời sẽ không rời ý đi, chúng ta trong lúc đó, chính là loại quan hệ này a. Nếu không có người, chúng ta hiện tại, hẳn là giống như trước đây.

“Người yêu a, tiểu Duật cho tới bây giờ cũng chưa có nghi ngờ quan hệ này?” Tu cười gian, làm cho lòng ta cả người đều nổi da gà.

“Cần gì hoài nghi?” Ta cười lạnh. Ta đã không tin tưởng kẻ khác, nếu ngay cả duy nhất một mình Trần Trần là có thể tin tưởng, nếu ta không tin tưởng, ta như vậy thật đáng buồn.

“Ha ha.” Tu cười nhưng không nói. Điều này làm ta có điểm cảm tức. Dẫu cái đường này, rồi lại không bắt nó đi tiêu diệt, sẽ làm trong lòng Trần Trần rất không thoải mái.

Ta nhú nhú mày, ngừng đầu nhìn Trần Trần. Ý một chút phản ứng đều không có.

8. Chương 8

Nhiệm vụ tiến hóa cấp 100 thất lạc chi tâm.

Thất lạc chi tâm: tìm vật phẩm nhiệm vụ ‘Thất lạc chi tâm’, chính xác là sử dụng nó, rồi mới đem thành phẩm giao cho NPC nhiệm vụ lão bản. Kỳ hạn nhiệm vụ: nhất chu(*)

(*) Nhất chu: một tuần.

“Giới thiệu nhiệm vụ thật đơn giản a.” Nhìn bảng nhiệm vụ,ta bắt đầu dĩ thử dài. ‘Thất lạc chi tâm’ là cái gì không biết.NPC nhiệm vụ lão bản là ai,vẫn không biết.Có vẻ như nhiệm vụ này sẽ không cho ta manh mối gì hữu dụng.

“Duật,biết ‘thất lạc chi tâm’ không?” Trần Trần nhú mày nhìn ta,xem ra y cũng không biết.

“Không,Tu đâu?” Kỳ hạn nhiệm vụ chỉ có một tuần a.Nếu không thể làm xong,vĩnh viễn không thay đổi đi,đại khái cũng vĩnh viễn không đi đổi mặt không nghĩ đến phải đổi mặt,thí dụ như Tu,Trần.....

“Một chút manh mối đều không có.Trần,ngươi đi ra lên diễn đàn tìm đi,ta cùng bọn tiểu Nại thông báo trên kênh thế giới,tiểu Duật,tốt nhất nên nghỉ ngơi.” Tu rất nhanh thông báo nhiệm vụ.Làm cho ta giật mình chính là Trần Trần không phản đối chút nào an bài của Tu với y.

“Àn,ta log out trước một chút,có việc gì CALL ta.” Vài ngày cũng chưa ngủ,hiện tại vừa lúc đi ra ngủ,thời gian còn có một tuần đâu cần phải vội.Như vậy nhưng mà,với Được Vương Cốc.....

Thật đúng là một đám phiền toái a.Thật sự không muốn cho ta sống dễ chịu gì.....

Nằm ở trên giường,ta bắt chính mình lập tức đi vào giấc ngủ,thời gian không còn nhiều,lãng phí ít chút.Vài ngày nay thần kinh ta đã muốn banh ra,nhất định là phải thả lỏng nhanh chút mới tốt.

9. Chương 9

Thất lạc chi tâm.....

Bản thân ta tại sao lại phải mất đi?

Làm sao mới có khả năng.....Thất lạc.....

Hiệt Nham hồ là một trong những phong cảnh hấp dẫn người xem của « Thiên Thượng Nguyệt ».Nơi này nơi rất hay cho những cặp tình nhân hẹn hò,cùng gia đình du lịch,cùng bằng hữu ăn một bữa.Có điều,ta ở bên hồ than thở,có vẻ như là có điểm sắp nhập vào phong cảnh.(không phải là có điểm,là rất nhiều ^-^)

“Ngồi ở đây là có thể hoàn thành nhiệm vụ?” Tiểu Nại đột nhiên xuất hiện làm ta lắp bắp kinh hãi.

“Có manh mối?” Ta không trả lời câu hỏi của nàng.Cảm giác cho ta biết,mục đích mà nàng đến đây không phải đơn giản vậy.

“Không,nhưng mà,có thể cho ngươi ‘thất lạc chi tâm’,không biết cái giá ngươi phải trả thế nào.” Phong cách trước kia của tiểu Nại rất là tùy tiện,cùng ta chơi đùa văn tự.

Ta nhìn nàng cười sâu xa khó lường,không biết tại sao,đột nhiên bắt mắt. “Nói nghe một chút.” Cảm giác không tốt,đường như là có chuyện gay go gì đó sắp phát sinh.

“Ta sẽ sắp xếp thật tốt cho ngươi xem.” Tiểu Nại hé ra bản đồ đưa cho ta, “Ngươi,Trần cùng Tu lão Đại,ba người các ngươi đi tới nơi này.” Nói xong,nàng trực tiếp logout.

“Bộ đáng thật thần bí a.” Ta than nhẹ,thu hồi bản đồ.

“Trần,suy nghĩ gì vậy?” Tu khẽ ôm Trần đang ngăn người đi,cười.

“Nghĩ đến lúc nào Duật sẽ biết.....” Trần cay đắng nhìn nơi xa.Y dường như đã thích gia khóa bá đạo này.Nhưng mà,nói thế,Duật phải làm sao đây.....Gia khóa kia,cho tới bây giờ đều cô đơn.Nếu ngay cả y vứt bỏ Duật,thì Duật chỉ còn một mình.Thực xin lỗi.....

“Hắn sẽ không biết.” Cho dù có biết,cũng không làm được gì.Ha ha.....Người chết có thể làm được gì đâu chứ.Tu cười vui vẻ.

“Ngươi.....không thể thương tổn Duật.” Trần Trần vô lực nói.

“Ân,yên tâm.” Từ đầu,Trần không thể hiểu con người của Tu,đối với Trần Trần mà nói,điều quan trọng gì,Tu càng muốn phát huy lực chú ý của Trần Trần chỉ có thể đặt ở trên người Tu.Cho nên,Ngọc Lưu Duật nhất định phải chết. (Ta làm người xấu,đúng vậy.....chương cuối vẫn là chương cuối,hoan nghênh tiểu Duật ngẫu nhiên tìm được nơi nương tựa trước ngực của Diêm Vương đại thúc

~)

Trần Trần không nói gì nữa,thả lỏng bản thân tựa vào lòng ngực Tu.

Thế là ngày hôm sau vừa đăng nhập,ta liền liên hệ với Trần Trần và Tu.chuẩn bị đến nơi trong bản đồ mà tiểu Nại đưa.

“ ‘Thất lạc chi tâm’, là ở nơi kia,tiểu Duật?” Biểu tình Tu rất là kỳ quái.

“Chắc vậy.” Ta không dám khẳng định, rốt cuộc tiểu Nại muốn gì ở ta.

“Duật làm sao biết được tin?”

Ta kỳ quái nhìn Trần Trần,y xảy ra chuyện gì đó rồi,bình thường sẽ không hỏi ta cái này a, “Tiểu Nại na.” Gần đây Trần Trần cùng Tu đều trở thành rất kỳ quái,khó có thể nào là.....

Ta nghĩ đến lời của Tu

Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú..... Trần cũng làm ta nổi lên hứng thú.....

Sẽ không phải là.....hắn là không phải cái dạng kia.....

Tim ta,bắt đầu rối loạn.

“Duật.....Duật.....” Tiếng kêu của Trần Trần làm ta thu hồi tâm trạng.Hiện tại nghĩ gì Trần Trần cũng chưa từng để tay lên nói nguyện ý.Nhưng mà,ta có đáp ứng với Trần Trần,mãi mãi không rời xa y..... (Mãi mãi có xa lắm không???)

“Đi thôi.” Trước tiên nên làm nhiệm vụ.Mặt khác,đến đó liền biết.Ta thừa nhận là ta đang trốn tránh,thực sự không còn cách nào.

“Việc ấy,Duật.....” Trần Trần do dự nhìn ta. ‘Thất lạc chi tâm’, tiểu Nại đã biết được gì?

“Sao vậy?”

“Ta.....”

“.....”

“.....”

“.....”

“Trần Trần?”

“Vẫn là ta nói đi.” Tu đem Trần Trần che lại phía sau.Mà Trần Trần cũng không ngoảnh lại nhìn thần sắc kinh hãi của ta,núp vào.

“Nơi này,có Hồi Âm Bích(*).....”

(*) Bích: tường

Hồi Âm Bích sao.....thì ra.....

Sau đó Tu nói gì đó,đều không thể nghe rõ,chỉ biết là,Hồi Âm Bích.....

Hồi Âm Bích có thể ghi lại tất cả sự việc phát sinh trước đó.....

“Quả nhiên,vẫn là.....” Ta cười khố sử dụng Hồi Trình Quyển.Tu,người đã thành công chiếm được trái tim của Trần Trần,cho nên,người rời đi chính là ta.

“Giải trừ khế ước.” Để ta một mình tĩnh lặng.

“A ha ha ha ha

~ cuối cùng đã trở lại a

~” Một thanh âm biến thái vang lên bên tai,tiếp sau đó,trước mắt tối sầm lại.

[Hệ thống nhắc nhở,người chơi đã hoàn thành nhiệm vụ sủng vật tiến hóa cấp 100, ‘thất lạc chi tâm’] đột nhiên toát ra nhắc nhở của hệ thống làm ta lắp bắp kinh hãi.

NPC nhiệm vụ lão bản cười hì hì đứng bên cạnh ta.

“Như thế,tính là hoàn thành nhiệm vụ?Người không phải là ở trong Dạ Sâm Lâm(**) chứ?”

(**) Dạ Sâm Lâm: rừng đêm

“Dạ chủ,thật có lỗi,thời điểm tình cảm ngài bị tổn thương còn quá rầy ngài,nhưng mà.....” Lão bản (Tên này đúng là kỳ quái a ~ a a a ~ lúc ấy thế nào lại nghĩ cái tên này nha ~!

)

“Nhưng không có gì,nói đi,ta hiện tại đã không còn chủ nhân nên phải làm gì.” Hệ thống,nhất định cũng là ở trong này làm gì đi,có thể hiện tại,ta không có sức truy cứu.Một mỗi quá.....

“Thỉnh ngài,logout nghỉ ngơi trước.” Thật xin lỗi,nhưng mà,chủ thần cũng bị người kia uy hiếp.

“Àn.”Hệ thống NPC tại sao lại có tình trạng thông thái thế?

Ta khó hiểu đi ra.

Tại sao lại vậy?!

Vì cái gì mà lại vậy?!

Thoáng cái đi ra,liền phát hiện thân thể mình đang ở giữa biển lửa.Chung quanh đều là lửa cháy hừng hừng,cái gì cũng đều nhìn không thấy.

Là Tu làm sao,vì để nhận được toàn bộ lực chú ý của Trần Trần mới muốn đem ta giết đi.

Hiện tại,ta sẽ chết,nhưng mà.....Tu,người đã quên một điều a.....

Ta đi vào duy xanh thương,nằm xuống.

Thân thể tiêu vong,không có nghĩa là tinh thần cũng thế.

Tu,người đã tính sai.

Mà ta cả đời này,cũng đều lẻ loi đứng trên internet đi.

Nghĩ như thế,tinh thần cũng mơ hồ rớt.

Một trận ánh sáng hiện lên,Trần Sĩ login.

“Tìm được không?” Tu trực tiếp hỏi.

Trần nghiêng mắt nhìn Tu,biểu tình phức tạp, “Có chút manh mối,biết ý NPC nhiệm vụ lão bản,là tên NPC lão bản thường lui tới địa điểm Âm Dạ Sâm Lâm. Đến mức không có manh mối của ‘thất lạc chi tâm’.Có điều,y kiến của người chơi từng có cùng loại trải qua của chúng ta,toàn bộ đều giao cho chính bản thân Duật làm,xem ra, ý của ‘thất lạc chi tâm’ dường như là có quan hệ với bản thân của Duật.” Trần ủ rũ.

“Người cũng cố gắng rồi.Có điều,Trần,người đã là người của ta,không thể có ý nghĩ muốn người khác nga.” Tu cười,làm xẹt qua vết thương trong lòng Trần Y thế nào lại gặp mặt Tu,cho dù là trong trò chơi.Y phải làm sao để nói rõ cho Duật,tuy rằng Duật sẽ không để ý.

Bạo!!!

Thiên Thương Nguyệt rất nhanh đã xong, kết cục nhất định là đau buồn

~~Trần Trần ngẫu nhiên chạm mặt Tu là sai lầm

~~HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-thuong-nguyet>